

HANGYA LAJOSNÉ

Nagymamák

A nagymamák egy mosollyal beérik,
A boldogságot unokákkal mérik.
Szutykos kis ölelő kezek,
Ha nyakadba hajlanak,
Elfelejtődik, hogy milyen bajban vagy.

Fogy az életed, kopik az ízület,
Mégse hagyjon el a lendület:
Mindennap új csoda vár –
Ne várd, hogy kattanjon a zár!
Az ÉLET maga a varázs,
A gyermekzsivaj, a kacagás
Betölti a szíved, a lelked,
S elfelejtetted, hogy el kell menned.

Gyermekeimnek

Meztelenül jöttél a világra,
Meztelenül térsz belőle vissza.
Gyűjthetsz felesleges tárgyakat, pénzt,
A végén – sajnos – úgyis hazaérsz.
Vendég vagy csak a Földön.
Kell, hogy az ittlét örömmel töltsön!
Örülj a fénynek, víznek, bárányfelhőnek
S annak, ha gyermekeid szépen felnőnek.
Örülj az Életnek, szárnyalj a széllal,
Szállj szembe gyűlöléssel, irigységgel!
Eszed, hited, szabadságod az egyetlen esély –
Magaddal kell elszámolnod: őszintén élj!
A szeretet ereje ha magával ragad,
A világon mindjárt jobban érzed magad.
A szeretet ereje mindenre képes,
S ha hibáztál is, nem lehetsz vétkes!